

[Skjerbæk.]

Lov som denne vil hindre unge i at komme i Gang med egen Ejendom. Nu er det jo betonet i Lovforslaget, at den er af ganske midlertidig Karakter, og derfor vil man — hvis man fastholder Lovens midlertidige Karakter — ogsaa kunne gaa med til strengere Restriktioner, end man maaske under normale Forhold vilde kunne gøre det.

Jeg forstaaer, at man med denne Lov først og fremmest vil prøve paa at medvirke til, at man kan se Tiden an, og at man ikke kommer ind i en Udvikling, som vil føre til betænkelige Resultater, baade for den enkelte og for Samfundet som Helhed. Vi ved heller ikke ret meget om, hvorledes Ejendomspriserne vil stige i den kommende Tid. Der er dem, der mener, at man med de vanskelige økonomiske Forhold, Danmarks Befolkning kommer ind i, snarere maa befrygte en vis Nedgang i Værdien af Ejendomme, i Byerne i alt Fald, idet Folk paa Grund af Fattigdom maa flytte fra større til mindre Lejligheder, maa rykke tættere sammen, og dertil kommer, at en hel Del Butikker og Værksteder under de nuværende vanskelige Forhold vil komme til at staa ledige eller i hvert Fald maa lejes ud til en væsentlig ringere Leje end den, de hidtil har indbragt.

Men jeg skal slutte disse Bemærkninger med at gentage, hvad jeg sagde til at begynde med, at vi fra vor Side er villige til at underkaste Lovforslaget en velvillig Behandling. Vi ser det som Udtryk for en Bestræbelse for at undgaa uheldige Følger af den nuværende Situation, som et af de Midler, man maa tage i Brug, og vi ser det som en midlertidig Foranstaltning, med Hensyn til hvilken man derfor godt kan gaa noget længere, end hvis der var Tale om en permanent Lovgivning.

Bertel Dahlgaard: Jeg vil gerne fremsætte et Par principielle Bemærkninger i Anledning af det her foreliggende Lovforslag.

Hver Gang der i et Samfund sker betydelige Ændringer i de økonomiske Forhold, i Særdeleshed naar der foregaar store Forskydninger i Vilkaarene for Erhvervenes Virksomhed, følges saadanne Ændringer og Forskydninger før eller senere af betydelige Ændringer i Priserne paa fast Ejendom, og dér hvor Ejendomsværdierne ændres i opadgaaende Retning, er denne Bøvegelses tro Følgesvend atter en tiltagende Pantsætning. Hvis nu Forholdet var det, at Aarsagerne til Stigningen i de faste Ejendomsværdier var stedsevarende,

saa var Ulykken med den stigende Pantsætning utvivlsomt mindre. Imidlertid er Forholdet jo dette, at den økonomiske Virksomhed i Almindelighed foregaar under visse Bøgebevægelser: de Aarsager, der fremkalder stigende Ejendomsværdier paa et Tidspunkt, er efter en længere eller kortere Tids Forløb ikke længere til Stede.

Derfor er det saa livsvigtigt for et Samfunds Styre at vogte nøje paa, at visse Tidens øjeblikkelige og forbigaaende Stigninger i de faste Ejendomsværdier ikke omsættes i tilsvarende Pantsætning af saadanne Værdistigninger, der ikke har deres Aarsag i faktiske Arbejdsydelse eller faktiske Kapitalinvesteringer. Den mest berettigede Kritik, der kan rettes mod den danske Rigsdag med Henblik paa Tiden under Verdenskrigen, er efter min Mening netop, at den ikke med fast Haand hindrede, at et kort Aaremaals Konjunkturer omsattes i nye Prioritetsbyrder paa et Par Milliarder, samtidig med at Besætningerne reduceredes og Varelagrene tømtes. Derved skabtes Baggrunden for en stor Del af de økonomiske Ulykker, som særlig Landbruget har lidt under i 20erne og 30erne.

Nu er det ganske vist ikke en tilsvarende Konjunkturperiode, vi staaer i, men adskillige økonomiske Foreteelser af pengeomæssig Karakter saavel som ogsaa med Hensyn til mulige Erhvervsforskydninger kan faa samme Virkninger i den kommende Tid. Derfor hviler der efter min Mening paa os alle her i Rigsdagen i dette Øjeblik et meget tungt Ansvar; vi maa ikke sidde roligt og se til, mens nye overdrevne Pantsætninger lægger Grundlaget for en ny økonomisk Krise her i Landet. Ud fra disse principielle Betragtninger kan jeg udtale Tilfredshed med Fremsættelsen af det foreliggende Forslag.

Jeg vil i denne Forbindelse ogsaa gerne henvise til den Skrivelse fra Nationalbanken, der følger Forslaget, og som meget rigtigt understreger, at Forudsætningen for Lempelser i Kreditgivning under de Forhold, der i Øjeblikket foreligger, er, at der skabes en vis Sikkerhed for, at den lettere Adgang til Kredit ikke anvendes paa skadelig Vis i Erhvervslivet. Jeg tror, det er med fuld Ret, Nationalbanken henleder Opmærksomheden herpaa og opfordrer til at træffe de fornødne Forholdsregler.

De Betragtninger, der er Baggrunden for Lovforslaget, saavel som Forslagets Hovedindhold kan vi fra vor Side altsaa give Tilslutning. Jeg finder ingen Anledning til at gaa ind paa Forslagets mange Enkeltheder, det vil vel være rigtigt ved en